

Sygn. akt IV U 995/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania L. R. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 lipca 2013 r. (Nr (...))

w sprawie L. R. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala L. R. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2013 roku do dnia 30 września 2014 roku.

Sygn. akt IV U 995/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.07.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił L. R. (1) przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, albowiem komisja lekarska ZUS nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany organ rentowy przyjął, iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) tj. brak u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony L. R. (1), który wnosił o zmianę decyzji i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż jego zdaniem, komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 4.07.2013 r. błędnie ustaliła, że jest on zdolny do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony L. R. (1), ur. (...), był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 2004 r. nie przerwanie do 30.06.2013 r. Przed upływem prawa do renty ubezpieczony złożył kolejny wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o ustalenie prawa do renty na dalszy okres.

W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u niego: zez rozbieżny, porażenny oka lewego z podwójnym widzeniem po przebyłym urazie oka w 2004 r. W ocenie komisji aktualny stan zdrowia badanego wskazuje, że nie występują u niego istotne zaburzenia widzenia. Komisja stwierdziła też że ubezpieczony dokonał samoprzekwalifikowania i od lutego 2006 r. pracuje jako dozorca w zakładzie pracy chronionej (k. 5 a.lek). Orzeczenie to stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z 15.07.2013 r. na mocy której odmówiono ubezpieczonemu prawa do renty na dalszy okres (k. 310 a.r.).

W toku postępowania rozpoznawczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej lekarz okulisty, która po przebadaniu wnioskodawcy i zaznajomieniu się z dokumentacją medyczną z jego dotychczasowego leczenia rozpoznała u niego: stan po urazie głowy i gałki ocznej lewej, a także zez porażenny oka lewego i brak widzenia obuocznego, a nadto krótkowzroczność obu oczu (k. 11 a.s.). Zdaniem biegłej schorzenia narządu wzroku powodują w dalszym ciągu u L. R. (1) okresową częściową niezdolność do pracy do 30.09.2014 r. Biegła podkreśliła iż ubezpieczony przed wypadkiem pracował jako cieśla i murarz, a po wypadku jako ochroniarz w zakładzie pracy chronionej. Ponadto biegła stwierdziła, że schorzenia te ograniczają możliwość pracy na wysokości i przy maszynach w ruchu.

Opinia biegłej nie była kwestionowana przez ubezpieczonego jak i pełnomocnika ZUS na rozprawie (k.20 a.s.).

Zdaniem Sądu Okręgowego opinia biegłej stanowi miarodajny i obiektywny dowód aktualnego stanu narządu wzroku ubezpieczonego. Z treści opinii wynika, że nie nastąpiła poprawa stanu wzroku w stosunku do poprzedniego okresu, kiedy pozwany organ rentowy stwierdzał u niego częściową niezdolność do pracy. Trudno zgodzić się ze stanowiskiem komisji lekarskiej ZUS, iż ubezpieczony przekwalifikował się, albowiem wykonuje on swoją pracę dozorca w zakładzie pracy chronionej, a więc w specjalnie stworzonych warunkach dla osób niepełnosprawnych. Zatem stanowisko komisji lekarskiej ZUS jest błędne.

Reasumując Sąd Okręgowy przyjął, iż ubezpieczony jest w dalszym ciągu częściowo okresowo niezdolny do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o FUS i w związku z tym na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji.